

Robert Żbikowski

Robert Żbikowski, występujący także pod pseudonimem artystycznym „Żbik”, urodził się w Warszawie. Mieszka i tworzy na Mazowszu. W 1994 roku ukończył z wyróżnieniem Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni malarstwa profesora Zbigniewa Gostomskiego oraz w pracowni tkaniny klasycznej profesora Marka Dzieńkiewicza. Jego praca dyplomowa poruszała temat budowy obrazu skupiając się na problemie rozmieszczenia ciężarów na płaszczyźnie oraz ich odbiorze i rozumieniu przez widza. Był to najlepszy dyplom w 1994 roku, za który otrzymał nagrodę w postaci wystawy w Domu Artysty Plastyka na ul. Mazowieckiej w Warszawie. W latach 1993-1994 roku był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki. - Zawsze byłem związany ze sztuką – mówi o sobie. Większość jego prac powstaje na Mazowszu i obejmuje głównie dwa nurty nazwane przez artystę „Forma-droga” oraz „Sąsiedztwa”. W ramach pierwszego z nich, zapoczątkowanego jeszcze w trakcie studiów na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, powstał cykl prac inspirowanych mazowieckim krajobrazem. Charakteryzują się one dominacją prostych form oraz kolorów ziemi, wśród których przeważają ochry, umbry i ugry. W początkowym okresie twórczości w pracach przewijały się też motywy ludowe oraz zaczerpnięte z ludowych wierzeń. Później częste wyjazdy zagraniczne zaowocują pojawianiem się także symboli związanych z innymi kulturami, jednakże bardzo szybko Żbik powraca do swojskich, mazowieckich klimatów. W tym czasie powstają też obrazy olejne malowane techniką woskową, których głównym tematem są ryby przedstawiane symbolicznie. Obrazy te charakteryzują się ciemną kolorystyką, głównie czerwienią skontrastowaną ze szmaragdową zielenią. Zwieńczeniem tego cyklu jest wystawa w 2005 r. w Delft, gdzie w salach o łącznej powierzchni ponad 1500 m² zostały pokazane wszystkie te prace. Równoległe z cyklem „Forma-droga” realizowany jest cykl prac nazwany „Sąsiedztwa”, w których głównym motywem jest symbolicznie przedstawiona postać mędrca-wędrowca z laską pielgrzymią lub tobolkiem. Ta sama postać przewija się także w pracach noszących zbiorczą nazwę „Rozmowy z psem”. Prace z tego okresu wyróżniają się dynamiczną, jednym ruchem pędzla malowaną postacią skontrastowaną z bielami i szarościami tła. Często są to dyptyki gdzie jeden obraz stanowi dopełnienie drugiego. Dyptyki zapoczątkowały nową serię obrazów inspirowanych złotym podziałem i kolejne prace są już podporządkowane wizualnemu językowi stworzonemu przez artystę. Język ten wyznacza zarówno kompozycje prac, jak też ich wielkość oraz rozmieszczenie w sali galerii. Obecnie trend ten utrzymuje się w sztuce Żbika i jest rozwijany w ramach studiów doktoranckich w Instytucie Sztuk Pięknych w Kielcach. Ważne stało się dla artysty przejście od inspiracji podpatrzonych w naturze do abstrakcyjnych obrazów-objektów operujących często geometrycznymi formami. Jedną z jego ważniejszych wystaw w 2015 roku była prezentacja prac w galerii „Trakt” w Sochaczewie. To właśnie tam powstał główny trzon-kęgosłup filozofii Żbika opartej na pitagorejskim poczuciu harmonii. Tam też narodził się szkic planowanych w przyszłości wystaw usystematyzowanych regułą złotego podziału. Od 1995 roku organizuje plenery artystyczne. Stare gospodarstwo rolne przekształcił w miejsce spotkań artystów i miłośników sztuki. Te krótkie mityngi owocują wystawami oraz integrują środowisko artystyczne. Rozwój tych wydarzeń można śledzić na stronie www.zbik.info. Żbik jest także współtwórcą wielu galerii sztuki, kuratorem wystaw, założycielem platformy internetowej imagesroom.com promującej sztukę oraz artystów.